

концентрації ендотеліну-1 у слині курців, що свідчить про наявність дисфункції ендотелію судин.

Стищенко Максим Олексійович

ПСИХО-ПРОФЕСІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У СЛУЖБОВЦІВ БАНКУ

Харків, Україна

Харківський національний медичний університет

Кафедра гігієни та екології №2

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Завгородній І. В.

Вступ. В наш час, велике значення має вплив емоційних чинників на психічний стан робітників різних сфер. При виснаженні резервних можливостей організму, може виникнути емоційне виснаження, що негативно вплине не тільки на особисті якості людини, а й на професійні.

Мета. Визначити психо-професійні особливості формування емоційного вигорання у працівників банківської сфери.

Матеріали та методи. Проведено медико-психологічне опитування 113 службовців ПАТ «Банк Восток» м. Харків., з них 36 (31,8 %) чоловіків і 77 (68,1 %) жінок. Середній вік досліджуваних осіб становив $36,1 \pm 9,1$ років. Рівні професійного вигорання (ПВ) визначали за опитувальником «Maslach Burnout Inventory» (MBI-GS), а також проводили класифікація ризику вигорання за Kalimo et al. (2003). Визначали дисбаланс зусиль/винагороди та надмірної прихильності до роботи із застосуванням опитувальника Effort–Reward Imbalance (ERI).

Результати досліджень. За MBI-GS виявлений ризик ПВ за трьома шкалами: «емоційне виснаження», «цинізм» та «редукція особистих досягнень». Виявлено, що 9 (25,0%) чоловіків та 18 (23,4%) жінок мають середньо-високий рівень емоційного виснаження. В той же час, середньо-високий рівень деперсоналізації виявлений у 12 (33,3%) чоловіків та 26 (33,8%) жінок. Редукція особистих досягнень на високому рівні більш виражена у жінок, аніж у чоловіків (73 (94,8%) проти 30 (83,3%)). Тенденція до вигорання за класифікацією ПВ Kalimo

et al. (2003) наявна у 9 (25,0%) чоловіків та 14 (18,2%) жінок. Поряд з цим дисбаланс у бік зусиль за ERI порівняно однаково виражений у 30 (83,3%) чоловіків та 62 (80,5%) жінок.

Висновки. Таким чином, у службовців банків розвиток ПВ детерміновано наявністю дисбалансу у системі зусилля-винагороди, що може розглядається як фактор ризику психосоціальної незадоволеності респондентами результатами своєї праці, емоційного виснаження у зв'язку з постійним психічним навантаженням на робочому місці та розчарування від не визнання своєї діяльності.

Стукалкіна Діана Сергіївна

ПРЕПАТОЛОГІЯ В ПРОФІЛАКТИЦІ ПРОФЕСІЙНИХ ХВОРОБ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Харків, Україна

Харківський національний медичний університет

Кафедра гігієни та екології №2

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Завгородній І. В.

Актуальність. Універсальна істина «Немає здоров'я без робочої сили» – це переконлива назва звіту ВООЗ 2013 року про те, як благополуччя медичного персоналу лежить в основі загального покращення здоров'я населення. Однак, через тривалий вплив несприятливих зовнішніх чинників, зокрема стресу, відбувається зниження адаптаційних можливостей організму медичних працівників, що без втручання стає однією з основних причин виникнення і розвитку в подальшому професійних захворювань. Експериментальні матеріали масових досліджень, які підтверджують цю тезу, свідчать, що поступове зниження адаптаційних можливостей призводить до препатологічних станів. Вчасне розпізнавання препатології і подальша її корекція є важливими, тому що це дозволить запобігти подальшому розвитку захворювання, що може бути розглянуто на прикладі психологічних станів.